

торъ. Види се тамъ дървата сърдечки, та нѣ-
матъ вѣглища.

Ханчето бѣше на три етажа и пакъ покри-
вътъ му не се виждаше. Такива подземни къщи
имало нѣколко въ това село; тѣ били на богатитѣ.

Като излѣзохме отъ подземното ханче, пър-
вата ми работа бѣ да прѣброя дупките на това
арабско село. Наброихъ до 360 и прѣкъснахъ,
защото другарътъ ми бѣрзаше да вървимъ.

И до днесъ не мога да забравя това подземно
село. Много пѫти съмъ го сънувалъ и съмъ ду-
малъ: „Зашо ли тия хора се криятъ отъ слън-
цето въ тия подземия!“

